

Falbe-Hansen: Der er af Indenrigsministeren forlangt et betydeligt Beløb til Udvidelse af Jernbanernes Driftsmateriel. Jeg vil i den Anledning udtale et Haab om, at denne Udvidelse vil gjøre det muligt at benytte en lille Jernbane, som har været i den særlige Stilling ikke at blive anvendt. Jeg tænker herved paa Havnebanen ved Odense. Jeg nærer det Haab, at den høitærede Indenrigsminister nu vil finde det muligt; at denne Bane bliver anvendt. Jeg tillader mig tillige at henlede Opmærksomheden paa Udvidelsen af en Holdeplads ved Holmstrup, hvorom der er indkommet et Andragende, som jeg tror at kunne forsikre er fuldt begrundet. Naar jeg har forlangt Ordet, er det iøvrigt nærmest for at omtale et Forhold, som i de senere Aar udvikler sig paa en Maade, som forekommer mig ikke at være uden Betænkelse. Jeg tænker herved paa Udvandringen. Efter de Oplysninger, som ere meddelte af det statistiske Bureau og Kjøbenhavns Politi, omfattede Udvandringen i Danmark i 1877 mellem 18—1900 Mennesker. Næste Aar steg den til ca. 3,000, saa gik den op til lidt over 3,000; i 1880 gik den op til 5,400 og i 1881 endog til 7,300 Mennesker. Det er en meget betydelig Udvandring for et saa lille Land som Danmark, og dertil kommer, at dette Tal i Virkeligheden langt fra svarer til den Udvandring, der har fundet Sted. Det angiver ialtsald for de sidste Aar kun den Udvandring, der er foregaaet ved Hjælp af Kjøbenhavns Udvandringsagenter og over Kjøbenhavn; men det Antal, der uden disse Udvandringsagenters Hjælp er gaaet over Hamborg eller andre Steder direkte fra Provindsbyerne, er ikke indbefattet deri. For at faae Oplysning om, hvor stort det virkelige Tal har været, har jeg set efter i den amerikanske Statistik og har da fundet, at i Løbet af forrige Aar ankom der alene til de Forenede Stater noget over 9,000 Danske, nemlig 9,117. Naar der ankom saa mange alene til de Forenede Stater, og der dertil lægges de Danske, der ere ankomne til Kanada, Syd-Afrika, Australien og andre Steder, ville de Herrer se, at det er en meget betydelig Udvandring, der er gaaet fra Danmark. Dette Forhold er saa meget betænkelsesligt, som Udvandringen har været overordentlig stærkt stigende, idet den i Løbet af de nævnte 5 Aar er vokset fra ca. 2,000 til ca. 10,000, og, efter hvad der er meddelt mig, tegner Udvandringen til i indværende Aar at blive endnu betydelig større. For at illustrere, hvor stort dette Tal i Virkeligheden er, skal jeg tillade mig at anføre, at ifølge

Folketællingen for 1870, den sidste, der er publiceret — jeg beklager, at Folketællingen i 1880 endnu ikke foreligger, den vilde kunne endnu bedre illustrere adskillige af de Forhold, jeg vil berøre, — var Antallet af 20-aarige Mænd ca. 30,000 og af 40-aarige ca. 20,000. Og det er navnlig indenfor disse Aldersklasser, at Udvandringen falder. De Herrer ville deraf se, hvad det vil sige, naar der i et Aar udbandrer 10,000, og Udvandringen iaar tegner endog til at blive betydelig større. Ville vi f. Ex. sammenligne det med Tabet i vore Krige, er det Tab, vi have lidt i alle vore Krigsaar, 1848—50 og 1864 — Tabet ved de direkte Faldne, de Saarede, der senere ere døde, og ved Sygdom — i de 4 Aar tilfammen betydelig mindre, end hvad vi nu miste i 1 Aar (1881) ved Udvandring. De Herrer ville heraf se, at Udvandringen er et Forhold, som fortjener Paaagtning, og jeg skal tilføje, at, naar man f. Ex. fra Tydskland jævnlig har hørt tale om den beklagelige og mærkelige Udvandring, som finder Sted derfra, tilbøls begrundet i, at Vernepligten og de store Byrder, som den paalægger Befolkningen, jager Menneskene fra Landet, vil jeg bemærke, at Udvandringen herfra Danmark i Forhold til Befolkningen fuldstændig har naaet den tydske. Vi have Sinet at lade Tydskland høre i saa Henseende. Det kan jo ikke være Andet, end at en Udvandring saa betydelig som denne paa mange Maader maa paavirke vore Forhold, baade de private og Statens, fordi den jo naturligvis f. Ex. bevirker, at de indirekte Skatter formindskes, ligesom den f. Ex. mærkes ved Udskrivningen. Jeg læste for et Par Dage siden i Læsestuen et Blad, hvori stod en Notits om, at der et Sted i Sylland, saavidt jeg mindes i Rolding, skulde til Udskrivning have mødt 78 Mennesker, men der var kun kommet 38, og det tilføiedes, at de fleste af de Andre vare i Amerika. Nu anser jeg ganske vist Udvandringen under de forhaandenværende Forhold for et betydeligt Gode; det er en Slags Aareladning af overflødig Blod, en Dræning, som under givne Forhold maa anses for at være nødvendig og heldig. Men det forandrer ikke, at Udvandringen er Tegn paa et Onde, er en Anthynding af, at Forholdene her i Landet ikke ere ganske, som ønskeligt var. Det, at Folk i Tusindvis flytte bort, er en Anthynding af, at man dog ikke befinder sig fuldstændig vel herhjemme. Hviske iøvrigt de nærmere Aarsager til Udvandringen ere, skal jeg ikke her indlade mig paa. Jeg tror, at Aarsagerne tildels ere af